

De hidtil gældende regler for størrelsen af den støtte, der kan ydes efter de 2 bestemmelser, er ændret ved lov nr. 258 af 16. juni 1980 om ændring af lov om social bistand.

Med virkning fra 1. januar 1981 kan hjælpen højst udgøre et beløb svarende til det nettobeløb – det vil sige skattetræk – der udbetales personer, som får dagpenge efter den til enhver tid gældende maksimale sats, og hvis skattetræk alene er fastsat på grundlag af dagpengeindtægten.

Da dette generelle maksimum for hjælpen i visse tilfælde kan være for snævert, er der med lovændringen åbnet mulighed for, at der til personer, hvis forhold er ganske særlig vanskelige på grund af usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter, undtagelsesvis kan udmåles en hjælp ud over det nævnte generelle maksimum.

For personer, som modtager hjælp efter lovens § 42, stk. 1, til uddannelse og erhvervs-mæssig optræning eller omskoling m.v., vil hjælpen til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicappet, blive udmålt ud over maksimum for dagpenge.

Hjælpen efter lovens §§ 37 og 42, stk. 1, vil fortsat blive udmålt, således at hjælpen normalt ikke kan overstige ansøgerens hidtidige og fremtidige leveniveau, uanset om dette niveau ligger under maksimum for dagpenge.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at de nævnte lovændringer skønnes at give en samlet besparelse på 100 mill. kr. i hvert af årene 1981, 1982 og 1983 (prisniveau januar 1979).

Afslutningsvis skal det bemærkes, at der med lovændringen tillige er gennemført tilbagebetalingspligt for den del af hjælpen efter de 2 nævnte bestemmelser, der ydes til dækning af afdragsdelen vedrørende terminsydelser på fast ejendom. Det er skønnet, at besparelsvirkningen heraf vil udgøre 1 mill. kr. i 1981, 4 mill. kr. i 1982 og 7 mill. kr. i 1983 (prisniveau januar 1979).

Ad § 15.4.33. Ophold uden for eget hjem. Lov 333 1974.

Spørgsmål 18:

Hvad spares der for staten og kommunerne ved at sætte den generelle forældrebetaling op til 40 og 50 pct. på daginstitutioner og dagpleje? Hvad koster det at hæve fripladsgrænserne med 10.000 og 20.000 kr.? Det forudsættes, at de vedtagne betalingsregler for 1981 i øvrigt opgives.

Svar:

De nuværende regler for forældrebetaling i daginstitutioner og dagpleje fremgår af bistandslovens § 73 og § 64 samt af socialministeriets bekendtgørelse nr. 102 af 15. marts 1979. For børn under skolealderen fastsætter bistandsloven forældrebetalingen således, at den udgør 35 pct. og for børn i skolealderen 25 pct. af driftsudgifterne. Fastsættelsen af forældrebetalingen sker ved behandlingen af kommunens budget. Kommunen kan yde tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen.

Ved en ændring af ovennævnte procenter til henholdsvis 50 pct. og 40 pct. stiger provenuet af forældrebetalingen i det omfang, kommunerne ikke samtidig forhøjer de tilskud, der ydes til nedsættelse af forældrebetalingen.

Det fremgår af de kommunale budgetter for 1980, at der påregnes en forældrebetaling på 1.340 mill. kr. (løbende 1980-niveau). Statens andel heraf udgør 50 pct. af den del, der vedrører de refusionsberettigende udgifter, eller ca. 600 mill. kr.

De kommunale tilskud, der ikke berettiger til statsrefusion, nedsætter dette budgetterede forældrebetalingsprovenu til ca. 1.190 mill. kr. Efter fradrag af udgiften til fripladser kan det samlede forældrebetalingsprovenu anslås til 960 mill. kr. i 1980. Såfremt kommunerne – ved en ændring som den i spørgsmålet anførte – ikke forhøjer deres tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, kan den nye brutto-forældreandel skønnes at stige med ca. 600 mill. kr. til i alt 1.940 mill. kr. Samtidig stiger fripladsudgiften med ca. 100 mill. kr., således at den